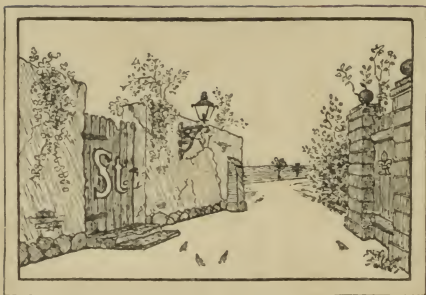

Stiles et alii:

*Epistola hic men-
-torum q. Bladskinner
Nathanson.*

1852

Författare
Thors. A. B. Rasmussen
foran.

EPISTOLA

til

Vel-Edle og Vel-Fornemme Herr mercator

og

Bladskriver Nathanson

fra

Niels Nielsen.

Kjøbenhavn.

Baaes hos E. L. Thaarup, Roffegade Nr. 106.

1852.

Vel: Edle og Vel: Fornemme Herr mercator

og

Bladsfriver Nathanson.

Med al den Estime jeg nærer for Vel: Edle Herres intellectus, kan jeg ei undlade at formene, at hannem visseeligen havde gjort vel hvis hannem havde ihukommet sig det proverbium, „lige Brødre lige Kapper“ førend hannem præntede sine prangende og statelige Angivelser, om høytelskede og allernaadigste Kong Fredericus VII's Fært udi Jylland, da hvædsed Tunge, derudaf kunne tyde hannem det Forøynnehavende, at ville fixere godt Folk.

Vi ere forbundne at elske alle Mennisker som os selv, derfor ey at nære Had mod Nogen; dog forstaaes dette derhen: aleneste om Sindets Beredvillighed; thi i Færd at bevise Venkskab, det staaer ey i vor Formue, desformedelst vi hverken kan lære at kjende alle Mennisker, eller tjene enhver af dem, og særligen

kunne vi ey vise Venſkab mod Hvad ſom forargeligt maa beſindes at være; dog haver min Herre paa ſaadant givet Exempel, men kan dette jo og formenes at være, fordi hannem er, hvad hannem fører i Mærke, ſaaſom politicus.

Politica er jo Statskonſt, men kan og worde ført hen paa det gemene Liv, og maae da beſindes at være den Konſt at føre ſig ſaa an, at man derved kan finde beſt Regning, og jeg tillader mig, at give gunſtefulde Herre, ſkjønt hannem ſikkerligen er en velmeriteret politicus, et Par Fingerpeg, ſom hannem kan komme tilgode.

Vel:Edle Herre tage ſig vare, at tyde Andens Færd ſaa ud, at dennem vorder blameret paa Anſeelse og Rygte, da min Herre lettelligen monne løbe den Reſico at ſaa Gjengjeldſe, og kaldet af ham Ildeſindede, for Dyntjener og Mand, ſom ey kan beſindes fri at være, for at ſtaa i flagitium hominis Tjenſte; ſkjønt hannem ſkjønnes at være en civis modestus, og hvilken perfidia viſſeligen maa være hannem uangeneemt.

Saa bør hannem ſig og vel bevogte for at worde Smigler, og ey tragte efter den Uerbarhed, ſom derudaf kan forventes, da Sandhed altid ſkal komme for Dage, og hvor ey ſaadan er observeret, der vil komme Skam.

Dgſaa er det Allemands Pligt ey at lade ſig beſnære og forføre til Bommerter, hvoraf der kun vil ſinges Spee, at omhyggeligen drage Omhu for Landens Forpſeyning, og at tage ſin prudentia i Brug for ej at blive ſkjældt for en calumniator.

Paa det at hannem klarligere maa indſee al det Ugvem, ſom opſtaaer af ſaadanne error, ſkal jeg tydeliggøre hannem det udi parabola, og ønsker at hannem ſig ſaadant paa Hjertet vil lægge.

„Der gaves udi By en Rex ſom havde ſig beſoyet at ægte et femina, der ey paa det Bedſte var publiceret, og publico ſaa derpaa og lod hannem raade, deſformedeſt de ey vilde krænke ſin Konge fordi de hannem havde meget kjær. Men da kom en Mand, ſom udi egen arrogantia formeente at være høi og ſprænglærd, og hannem ville fixere publico derhen, at dennem femina var ligerviis ſaa god ſom den ærbareſte regina, og at det ville worde til publici Bedſte, om hende man ſalvede og lod hende regno potiri, da Land derudaf ville i Erbarhed og Ry ſtige. Dog da grammedes publico i Hu, fordi Lyde hævedes mod Sky og Laſ blev beſungen, hvorfore de og ſkjældte Manden for Klaffer og Grethv, til almeen Spee.“

Gunſtefulde Herre undſkyld mig nu at jeg, deſuagtet det er mig bitterligt, at hannem er en ſtor politicus, haver fordriftet mig at give hannem Raad, men

det er udi velmeent Øyemed, for at hannem sig ey skal
bemøye med saadan obscure Sag, som forvolder stor
Harm og Bæmmelse.

Idet jeg salutem dicere og befalende mig til
min Herres særlige Yndest forbliver jeg .

votre très humble Serviteur

Niels Nielsen.

Tryit hos E. C. Loser.

